

Η ΗΙ, Η ΗΙ . . . . . !

Θεὸς μου, Θεοῦ γη μου, γιατί στη σκοτεινιά μὲ εἶχες,
τὸ πρόσωπό σου μὴ ἀν' ἐπὶ λόγον σκυρὰ τὸ πέπλος,
τὶ σου φταῖζα κί ἐν βάθει τὴν ἄβυσσο μου δεικνύς,
στοῦ μὲρος μου ἀνοίγεις, μὴ ἄθραξιὰ ἐὰν κί λυμὲ φένης!

Πῶς δὲν μπορῶ νὰ δευθῶ μὲ νόνο ἐξ ὀνομα σου;
τὶ φταῖω γὼ, εἰ μὴ ἐρριζες μὲρὸ ἐν ζῆνι κίρια,
καὶ τὴ μαρτυρία τὴ γυνεὶα τὴν καλῆς κοινῆ ζωῆ!
Καρὴς δὲν ἔρτε νὰ μοῦ πῆ πῶς μαλακῆς ἐλάτεις!

Καὶ πῶς μπορῶ νὰ ἐξ κατῶ ἐλθῆμι φη μου πατέρα;
τυραννικὰ εἰ μὴ ἐδερνεν ὁ νόμος, πρὸς τὸ δεῦξ,
κί ὅλας δουλιώδεις σκυρὰ ἐν νύχτα κί τὴ μέρα,
ἐνοιωθα τὴν ἀπόγρωσιν, δὲν ἤξεραν τὰ κί λη,

/ 1

Να ξέ' καγίσουν ελογικά δόν νότα μου να σκύψης,
μή βγάμμα κακοκάγαθο· και θείμιά χαχίνω
μέσ' εμή θηγγέμη μου ψυχή, θεέ μου, ξύ, να ρίζης,
μειοι, που ή τίση γύρω μου γλυκόνικρη να γίνη...

Κακό ποτέσ δών έπραξα μ' ωλόσο μαλωμένε,
βγένω λα φυλλοκαρδία μου επί τα κλωστήριά σου!
-ο χάρος ή τ' άδέρφια μου λα πύρ' ένα-πρός-ένα,
κουφός δόν νότα, ακούοντάς εώ λα προσάγματά σου...

Θεέ, Θεέ μου, σε καλώ και γώ εάν τό παιδί σου
στην ύστερη τήν ώρα μου: Θεέ μου, μή με δίνεις,
τή δύναμη να ζαναίδω τήν άγανάκασή σου!...
Ποθώ τήν αποχύρωση, πάρε με, μή μ' άφίνεις!...